

Squier Deluxe Dimension Bass IV

Voltreffer van Fender's zusje

Op de NAMM-show, eerder dit jaar, stond hij een beetje in de schaduw van ander nieuws: De Squier Dimension Bass. Na diverse betaalbare en dure versies is er dus eindelijk een instapversie van Fender's eerste geheel nieuwe model in tijden. En wat voor een!

Exact twee jaar geleden introduceerde Fender een geheel nieuwe bas: de Dimension. Los van het moderne design, dat zowel aan een Fender P als een Gibson Les Paul Jr. of SG Jr. deed denken, viel de in de Squier-fabrieken gebouwde Modern Player op door het element met drie spoelen en een roterende vijfstandenschakelaar om tussen die spoelen te wisselen. Waarschijnlijk probeerde Fender of het wegwam met een nieuw design en, om een Mart Smeetsje te maken, dat kwam het. Al snel volgden er diverse Mexicaanse en Amerikaanse versies, en inmiddels is de bas omarmd door grootheden als Nik West. En nu is er dus het instapmodel. Moeten we na 33 edities van De Bassist nog vertellen dat Squier het goedkopere zusje van Fender is? Nee toch?

Laten we de serie even doornemen voordat we bij ons testslachtoffer terechtkomen. Wat de bassen gemeen hebben, zijn de 'offset' body met relatief korte hoorns, de op die van een Gibson Junior (of '69 Tele Thinline, om in de familie te blijven) lijkende slagplaat, Fender's eigen variant op de 70's Badass-brug en de standaard Fender-kop met naar keuze vier of vijf stemmechanieken. De Amerikaanse versies hebben een Dimension-humbucker. Dit dubbelspoelselement lijkt op een dubbel Jazz-element, maar met ovale magneetpolen en een iets ovale behuizing. De Mexicaanse versie en ons testexemplaar hebben echt een dubbel J-element, maar wederom met de afgeronde kap. Los van betere hardware, elektronica, houtsoorten

en meegeleverde koffers zijn er meer verschillen. De American Deluxe heeft een of twee elementen, een driebandsequelizer (die op 18 volt werkt) voor meer headroom, en een inventieve vijfstandenschakelaar voor de variant met twee humbuckers. De American Standard heeft eveneens twee humbuckers, maar met dezelfde passieve elektronica als een normale Jazz Bass, dus: volume, volume, toon. De Mexicaanse Deluxe heeft één humbucker, maar met de 18V-elektronica, en de Mexicaanse Standard is de simpelste van het rijtje. Het heeft ook één humbucker, een dubbele J, en een regeling voor volume en toon. De eerdergenoemde Modern Player staat nog op de Fender-site, maar lijkt uit productie.

kelaar voor de variant met twee humbuckers. De American Standard heeft eveneens twee humbuckers, maar met dezelfde passieve elektronica als een normale Jazz Bass, dus: volume, volume, toon. De Mexicaanse Deluxe heeft één humbucker, maar met de 18V-elektronica, en de Mexicaanse Standard is de simpelste van het rijtje. Het heeft ook één humbucker, een dubbele J, en een regeling voor volume en toon. De eerdergenoemde Modern Player staat nog op de Fender-site, maar lijkt uit productie.

Veertig jaar

Dan is er onze Squier. De goedkoopste Dimension wordt geleverd als IV en V, met inderdaad vier of vijf snaren. Hij is er in zwart, rood en sunburst, waarbij de eerste twee met een esdoorn oftewel maple toets worden geleverd en de laatste met een palissander (rosewood) toets. Alle modellen hebben één humbucker. Wat meteen opvalt, is hoe mooi en evenwichtig het design van de lindehouten (basswood) body is. De onderste cutaway is wat dieper, de bovenste hoorn wat korter, maar het plaatje klopt. Alsof de bas al veertig jaar meegaat. De kleurstelling van ons exemplaar lijkt dat te bevestigen. Het Gibson-achtige, doorzichtige rood, gecombineerd met de zwarte slagplaat en Fender's Hi-Mass-brug geven het idee dat we een kopie van een jaren zeventig-bas in handen hebben.

De bas is niet superlicht maar hangt perfect in balans, en de hals, geba-

Squier Dimension Bass IV
Kleur: Crimson Red Transparent (testexemplaar)
Lak: polyester
Body: lindehout (basswood)
Hals: esdoorn, geschroefd
Toets: esdoorn
Frets: 21, medium jumbo
Elementen: 1 x humbucker
Potmeters/schakelaars: volume, hoog, mid, laag
Elektronica: actief, driebands, passief schakelbaar
Brug: Hi-Mass
Stemmechanieken: Fender-type
Hardware: chroom
Mensuur: 34"
Breedte bij topkam: 341 mm
Linkshandig: nee
Adviesprijs: € 399,-
Wordt geleverd met gigbag. Fretloos zonder meerprijs. Alleen viersnarig verkrijgbaar.
www.squierguitars.com

Verkrijgbaar in de kleuren Crimson Red Transparent, Black en 3-Color Sunburst

seerd op een moderne P, voelt fijn en slank aan. Door de diepere cutaway en de afgeronde hiel zijn de hogere frets prima te bereiken, en zo uit de doos is de bas speelklaar, perfect afgewerkt en een sierraad voor het oog. Om de omschrijving compleet te maken, kijken we nog even naar de achterkant. De hals zit met vijf bouten aan de body geklonken en we zien een vakje voor een snelle batterijwissel. Yep, de Squier heeft een actieve drie-

'De dosis hoog en laag die toe te voegen is, is prima voor zowel stevige rock als fel slapwerk'

bandsequelizer en is niet passief te schakelen. Over de Tele en Precision wordt vaak gezegd dat 'Leo Fender het in één keer goed had'. De in '91 overleden bouwer heeft geen schroefje aan deze bas bijgedragen, maar het merk heeft het weer voor elkaar.

Prima basis

Zoals gezegd voelt de bas heerlijk aan, de 41 mm brede hals voelt eerder smaller aan en we voelen ons gelijk thuis. Maar hoe is de sound? Fender zal ongetwijfeld even naar het tweede merk van de naamgever hebben gekeken. De Music Man Stingray heeft een humbucker bij de brug én actieve elektronica. De Squier is dan ook een directe concurrent van de Sterling by Music Man SUB Ray4, met een vergelijkbare prijs, overeenkomstige houtsoorten en elementplaatsing, maar met een tweebandsequelizer. Terwijl de Ray4 wat agressiever is, is de Dimension net iets subtieler en strakker en, logisch, als een zeer dikke Jazz. Met de basissound heb je genoeg laag en kracht om het middenelement niet te missen, maar echt vintage wordt het

nooit. De toonregeling versterkt of vermindert laag, mid en hoog, en het werkt prima. De duurdere versies kunnen nog veel meer laag en hoog toevoegen, maar bij een Mexicaanse Deluxe merken we dat het hoog dan wel erg scherp wordt. Meer hoeft dus niet beter te zijn. De toonregeling van de Squier werkt prima en de dosis hoog en laag die toe te voegen is, is prima voor zowel stevige rock als fel slapwerk. De midregeling laat het geluid lekker duwen, en we hebben nergens het gevoel dat het meer of minder zou moeten zijn. Met alles in het midden, waarbij de drie toonknoppen een stevige klik laten voelen, heb je een prima basissound, terwijl je met andere instrumenten om je heen makkelijk net even datgene kan toevoegen wat je nodig hebt.

Conclusie

Zullen we ooit spreken van een D, net zoals we nu van de P en J spreken? Waarschijnlijk niet, maar dat hoeft ook niet. De Dimension zal de oermodellen van Fender niet van de troon stoten, maar het is een zeer welkome aanvulling in het modellengamma en een bas met toekomst. Met de goedkope Squier Dimension heeft het merk een voltreffer in handen: een zeer goed gebouwde en zeer fijn klinkende bas, met sounds die helemaal 'nu' zijn. Tel dat op bij het evenwichtige design, dat zowel modern als vintage is, en de eerlijke prijs - een regelrechte aanrader. Zijn er ook nadelen? Natuurlijk zal een Squier niet zo mooi oud worden als een Fender, door de wat goedkopere hardware. De bas is niet passief te schakelen, dus zorg ervoor dat je een extra 9V-blokje in je gigbag hebt. Wil je helemaal passief? Dan is de Mexicaanse Standard wat voor jou. Maar als je een kleine vierhonderd euro over hebt: check deze bas, of je nu beginner bent of een semi-pro die een extra sound zoekt. ■